

LÁ THỦ THIÊN ĐƯỜNG

(BẢN THÔNG TIN CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI TẠI MỸ)

ĐẠI HỘI VÔ-VI HẢI NGOẠI TẠI LOS ANGELES VÀO
NGAY 3/4/5 tháng 7/1982.

Kính thưa quý bạn đạo,

Hội Ái-Hữu Vô-Vi Hoa-Kỳ rất vui mừng được
Thầy Tám nhân lời thuyết giảng và khánh
thành các thiên đường vào hè năm 1982 tại Mỹ.
(Washington State-Oregon-San Jose-Los Angeles-
Hawaii-Dallas-Houston-Minnesota...)

Chúng tôi vô cùng hoan hỉ được Thầy chấp
thuận cho tổ chức Đại Hội Vô-Vi hải ngoại
tại Los Angeles vào dịp lễ Quốc Khánh Hoa-Kỳ
(3/4/5 tháng 7/82), trong thời gian Thầy
lưu lại L.A. khoảng 3 tuần lễ.

Kính mời quý bạn đạo khắp nơi cố gắng thu
xếp về tham dự Đại Hội để có dịp gặp gỡ,
trao đổi thanh niên, kinh nghiệm, trình bày
sinh hoạt tu tập và việc quảng bá pháp lý
tại mỗi thiên đường địa phương. Chúng ta sẽ
thảo một đường hướng chung cho sinh hoạt vô-
vi hải ngoại cũng như thống nhất việc hoạt-
động của Hội Ái Hữu Vô-Vi Hoa-Kỳ.
Chúng tôi sẽ gửi chi tiết đến các Thiên Đường
để quý bạn đạo có thể liên lạc ở mỗi địa
phương. Các nơi chưa có T/Đ, xin liên lạc
thẳng về: Thiên Đường Fountain Valley

Mr. Trần Đình Long
10237 Falcon Ave
Fountain Valley, CA 92708 (USA)
Tel. (714) 962-4427

Bạn đạo vùng Los Angeles/Orange rất hoan
hỉ được đóng góp với các bạn đạo phương xa
về phương tiện di chuyển, lưu ngụ và ẩm thực,
du ngoạn trong thời gian lưu lại miền Nam
California.

Rất mong được gặp Quý Bạn Đạo và gia đình
trong dịp này. /

TIN TỨC CÁC BẠN ĐẠO Ở TRẠI TỊ NẠN:

Ngày 12/3/82 trong cuộc du thuyết của
Thầy Tám, thầy đã ghé thăm trại tị nạn
Palawan và đã có hai buổi thuyết giảng, chăm
cứu cùng phát một số quà, thuốc men cho các
đồng bào tị nạn. Dịp này đã đem lại một niềm
tin mãnh liệt và làm cảm động đồng bào trong
trại. Sau khi thấy Tám rời trại, một nhóm
bạn đạo vô-vi cùng một số đồng bào thiện-tâm
thiện-chí đã thành lập Hội Ái Hữu Vô-Vi
Palawan do anh Phan Thuận Hòa đại diện.
Địa chỉ liên lạc: Phan Thuận Hòa

Group 28 Batangas V.R.C
c/o P.O.BOX 100
Puerto Princesa City Palawan
Phillippines.

TIN TỨC CỨU TRỢ:

Trong tháng 3 vừa qua, nhờ sự đóng góp của
các bạn có thiện tâm, hội Ái Hữu Vô-Vi đã
giúp đỡ tiền mặt khoảng \$300.00 US về Việt Nam
cùng với một số thuốc men trị giá \$300.00 để
giúp đỡ các bạn đạo quê nhà. Ngoài ra Hội
cũng đã gửi một số tiền mặt và an ủi tinh
thần cho 2 gia đình đồng bào tị nạn, cùng
một số sách vở tài liệu vô-vi cho hơn 10 đồng
bào ở các trại tị nạn Thái Lan và Phi luật Tân.

Mọi phát tâm đóng góp xin gửi về bạn
Nguyễn Hoàng Long ở địa chỉ Thiên Đường
Inglewood.

TIN TỨC SINH HOẠT CỦA HỘI ÁI-HỮU VÔ-VI HOA-KỲ:

HỌC TẬP HÀNG TUẦN TRONG THÁNG: Buổi nói
chuyên của B.S. Thích Ân Thanh (người đã tu
thiền 30 năm và mới tập pháp vô-vi được 4
tháng nay) ngày 7 tháng 3 đã diễn ra rất
hào hứng và hữu ích. Quý bạn nào muốn có
cuốn băng này xin liên lạc với Cô Hồ Mỹ ở
thiên đường Culver City. Ngoài ra có các
buổi học tập/thảo luận về cuốn băng "Những
giây phút thiêng liêng II ở Paris" (bạn
K.B.Võ), "Phụ Ái Mẫu Ái 27" (Cô Lý Lê Nhân),
"Quy Tâm" (bạn Trương V.Tiền)

VIẾNG THĂM THIÊN ĐƯỜNG SAN JOSE/MOUNTAINVIEW

Một nhóm 16 bạn đạo vùng Los Angeles/Orange
đã viếng thăm và trao đổi kinh nghiệm học
hỏi, tu tập với bạn đạo tại hai thiên đường,
San Jose, Mountainview nhân đến tham dự buổi
lễ cầu an địa chấn theo lời mời của Đại Đạo
Tam Kỳ Phổ Độ tổ chức ngày 21/3/82 tại San
Jose. Các bạn đạo tham dự đều có cảm tưởng
đây là bước đầu để tiến tới cơ quy nhất của
Thượng-Đế, đã cảm động và tự thấy sự chậm
trễ của mình trong việc tự tu tiến để xứng
đáng là một chiến sĩ của Thượng-Đế cho cơ
quy nhất trong tương lai.

PHỔ BIẾN THIÊN VÔ VI CHO GIỚI BÁC SĨ: Theo
lời mời của Đại Học Ohio, ngày 1/3/82, B.S
Hoàng Văn Đức đã đến thuyết giảng về đông-y
và Pháp Thiên Vô-Vi tại Saint Elizabeth
Medical Center thuộc tỉnh Youngstown- Ohio
cho 60 bác sĩ. Buổi thuyết trình đã được
cử tọa đặc biệt chú ý về những điểm khoa học
có thể nghiên cứu trong phương-pháp thiền
vô-vi.

Được tin HỘI ÁI HỮU VÔ VI UC CHÂU đã ra đời,
chúng tôi xin chúc các bạn phát triển mạnh
và tu tập tiên bộ. Địa chỉ liên lạc:

Miss Đào Nguyễn
1/20 Belmore Street
Burwood, N.S.W. 2134 (Australia)

NHÀ IN VÔ-VI: Lá Thủ Thiên Đường số 4 và 5 đã
được thực hiện với phương tiện hiện có của
nhà in "vô-vi" chúng ta. Trong mấy tuần đầu
huấn luyện và thực tập xử dụng máy móc, chúng
tôi đã tái bản 500 cuốn Phép Xuất Hồn của cụ
Đồ Thuận Hậu. Sách sẽ được gửi đến các Thiên
Đường để phân phối hoặc có thể liên lạc thẳng
với Trưởng ban phân phối tại T/Đ Culver City
(đạo hữu Hà Văn Minh).

Chúng tôi đã nhận được sự hưởng ứng nồng
nhiệt về tài trợ thuê mua máy in này từ các
T/Đ Montreal, St. Anthony, Dallas, Houston,
San Jose-Mountain View, Culver City-Fountain
Valley, và từ các bạn đạo ở Pháp, Úc, Phi-
Châu, Canada... Xin cảm ơn tất cả quý vị.

BÀI THIẾT THỰC

Để bắt đầu phần tóm lược các ấn chứng mà tôi đã nghiệm thấy khi tôi hành thiền theo Pháp Lý Vô Vi trong khoảng thời gian từ 19/11/81 đến 26/2/82, tôi xin tự giới thiệu tên tôi là Brian K. Yeager, 16 tuổi.

Tôi bắt đầu thiền theo Pháp Lý này vào lúc 9:30 tối ngày 19/11/81 với hy vọng chữa được chứng bệnh nghẹt mũi của tôi. Tôi vào thiền qua sự giới thiệu và khuyến khích của cha tôi. Đêm đầu tiên, tôi ngồi thiền được 18 phút. Trong buổi thiền này, tôi chỉ tập phần soi hồn. Cha tôi khen tôi buổi đầu tiên mà ngồi được như vậy kẻ cũng khá. Sau buổi thiền này, chứng bệnh nghẹt mũi của tôi có phần thuyên giảm, không nhiều lắm nhưng cũng đủ để tôi tin tưởng mà tiếp tục hành thiền cho đến ngày hôm nay.

Từ ngày đó, tôi cảm thấy tự tin nhiều hơn ở chính tôi và nhạy cảm hơn với ngoại cảnh. Về học vấn tại trường, tôi thấy mình hình như sáng suốt và thông minh hơn trước. Hạng điểm của tôi trong lớp từ trung bình vọt lên khá, ưu. Tôi cũng bị bệnh suyễn mà sau thời gian thiền tối nay đã giảm bớt nhiều.

Vào buổi thiền thứ hai, tôi đã thấy ánh sáng hiện ra dưới nhiều màu sắc khác nhau. Những ánh sáng này chói lòa khác thường, chớp chớp lấp lánh trước mắt. Vào đêm thứ ba, tôi thấy một điểm sáng nhỏ. Đom sáng này màu trắng và thật chói, thoát ẩn thoát hiện trước mắt tôi. Lúc đầu đom sáng này dường như vụt thẳng vào mắt tôi rồi tan mất. Trong lúc đó tôi nghe tiếng cười lớn như có người nào nhạo báng tôi là ngu dốt. Sự việc này làm tôi hoảng sợ và tôi đã niệm Nam Mô A Di Đà Phật là câu niệm mà Cha tôi đã dặn niệm khi cảm thấy sợ hãi hay có một sự gì đe dọa tôi. Sau khi niệm xong thì tiếng cười chấm dứt. Trong lần niệm này tôi thấy có vòng hào quang hiện dưới hai mắt tôi cho tới phần mũi và cảm thấy như được rút lẩn tẩn trên đỉnh đầu.

Một vài tuần sau, khi hành thiền tôi cảm thấy mình như được ở thiên đàng. Mọi người tôi gặp đều mặc một loại vải thật mỏng và trông rất thanh tịnh. Trước khi đến đây tôi phải đi một hành trình lớn trong không gian vượt qua luôn cả mặt trời với một vận tốc nhanh như ánh sáng. Rồi tôi thấy nhiều người. Tôi không biết tôi đang ở đâu nhưng tôi không muốn trở về cơ thể vật chất nữa.

Những hồ nước mà tôi thấy ở đây giống như là kim cương, lá cây thì giống như ngọc thạch và sỏi đá lấp lánh như vàng. Tôi thấy được những cảnh này trong suốt hai tuần khi hành thiền. Rồi tôi đến một ngọn núi, từ trên đỉnh ngọn núi phát ra một tia sáng. Ít ai có thể vượt qua đỉnh núi này. Đến khoảng lưng chừng núi, tôi gặp một người giống như người không lồ. Khi tôi thấy người đó, thì dường như ông ta thu hết sức mạnh của chân tôi khiến cho tôi phải quỳ trước ông ta. Sau đó người nói cho tôi biết về cuộc đời tôi và chỉ cho tôi những lỗi lầm mà tôi đã phạm phải. Người nói tôi có ý hướng tốt nhưng hay lâm vào cảnh bất đắc chí và tôi hay nản lòng trước nghịch cảnh. Tật xấu lớn nhất của tôi là lòng kiêu ngạo. Người cũng nói đây là nguyên do gây nên bao cuộc chiến tranh. Loài người chưa hề kiên nhẫn để thông hiểu nhau. Người giảng rằng tôi phải hiểu chính tôi trước rồi tôi mới hành giải được những khó khăn cho người khác vì tôi có tính thích giải quyết điều khó khăn mà người khác gặp.

Cho đến bây giờ, linh tánh cũng như giác quan của tôi đều nhạy cảm hơn trước. Linh tánh tôi đã phát triển gấp bội. Tôi đã từng gặp những phần hồn khác và đôi lúc có thể thấy được họ với cặp mắt trần này. Những sự thay đổi này đã giúp tôi cải thiện con người tôi.

Hiện tại khi hành thiền tôi chỉ còn thấy một màu đen. Thỉnh thoảng tôi được vài vị Bề Trên dạy đạo. Tôi mong rằng một ngày nào đó tôi được gặp Thượng Đế, vị đã sinh ra tôi.

Tôi ước mong rằng đôi dòng lược thuật lại kinh nghiệm hành thiền của tôi sẽ giúp người đọc nào đang hành thiền sẽ vững tiến hơn trên đường đạo và người nào chưa hành thiền hãy bắt đầu tham thiền theo Pháp Lý Vô Vi này. Chúng ta đừng bao giờ nản chí. Chỉ có phạm ngạ của ta mới hại được ta mà thôi. Hãy luôn nhớ rằng Thượng Đế hằng hữu bên ta. Ngài không bao giờ xa lià ta và chỉ muốn ta tự thanh lọc những trần trước trong tư tưởng và hành vi. Tôi tin tưởng rằng phương pháp hành thiền này sẽ dẫn ta về với Ngài.

HUÂN TỬ CỦA ĐỨC KIM-THÂN NGỌC-ĐỂ
Tại THIÊN ĐƯỜNG HỒ VĂN EM
nhân dịp mùng 1 TẾT NHÂM TUẤT (lúc 16 giờ 30)

Gặp tất cả các con, mừng mừng tủi tủi, sau một năm đầy chuyến biển và nhiều thử thách, đáng lẽ thì Cha phải khóc, đáng lẽ thì Cha phải khóc đó con. Khóc cho thật nhiều với chúng con. Khóc với chúng con, khóc với những con phải chịu khảo đảo thử thách, và phải khóc vì quá cực để lo cứu khổ cho các con nữa. Nhưng Cha phải cười tươi luôn, cười để làm gương cho các con vui trong khảo đảo!

Cha biết tất cả các con, con nào con ấy cũng chán nản, bải oải, buồn rầu vì hoàn cảnh biến động do nghiệp lực khảo đảo cho từng mỗi cá nhân các con, các con mong cho ngày vui mau đến, cho mau có những cái biến chuyển tốt lành đã đến với các con cho nhanh hơn, Cha cũng mong như vậy lắm các con, vì Cha sống với các con mà Cha cũng mong như các con vậy. Nhưng các con ơi, nhanh mau thì đành phải gửi, con phải đau, nghiệp lực phải khảo đảo dồn dập, Cha làm sao đây, khi luật Trời công phạt, vừa khảo đảo với Cha vừa lo cứu khổ? Cho nên con ơi, chậm lại một chút để Cha cứu các con, Cha đỡ đòn cho các con. Tại sao chậm lại các con? Vì lực thanh chen vào can thiệp với cái sự hoành hành của khối trước nhiều đó con, đây là nguyên lý của can-khôn. Có khi lực thanh chen vào hóa giải sự hoành hành của khối trước càng nhiều thì những biến chuyển những sự kiện để đi tới vui, để đi đến biến đổi phải bớt cái dồn dập hơn, bởi vì khi nó dồn dập thì phải đánh mạnh hơn con, khảo nhiều các con sẽ quây cuồng với nghiệp lực, các con chịu đựng không nổi. Cha đỡ đòn với các con cũng quá cực.

Đây các con ơi, các con thầy đó, hệ vừa đánh, luật Trời đánh với các con rồi Cha cũng phải lo đỡ cứu khổ. Tại các con kêu cứu, Cha phải lo thì lo, phải lo đỡ, đánh một cái thì phải lo đỡ, phải xoa bớt đau rồi đánh tiếp. Vì vậy nên chậm lại, phải lâu hơn chút con, chỗ nên đánh dồn dập, đánh dồn dập như thế đó thì chúng con đau chịu không nổi, khổ cho chúng con quá, Cha đỡ với chúng con, không kịp với chúng con thì phải có thì giờ cho Cha lo, Cha đỡ với chúng con, mà đỡ thì phải chậm lại, Cha biết chúng con nóng ruột lắm, Cha nhận như chúng con rằng lo tu, Cha liệu Cha hóa giải rồi sự kiện phải chuyển biến thôi con, để đi tới cái vui hơn

Đó, năm rồi Cha cũng ghé qua Thiên Đường, Cha giảng ngụ một ít thôi, một ít giây phút quá ngắn ngủi thôi. Cha biết chúng con cũng muốn Cha hàn huyên với chúng con lâu hơn nhưng Cha không tiện lắm. Thôi vì thì giờ không được đầy đủ, tiện việc cho Cha nói nhiều, thì Cha chỉ nhận như nói chuyện chung với tất cả các con vài câu vậy thôi.

Nhìn cuộc thế Cha Trời đổ lệ
Thương cõi trần dâu bể ngựa nghiêng
Điện Linh Tiêu Cha triủ nặng ưu phiền
Thương trần hạ đang đảo điên hỗn loạn
Có cộng nghiệp nên lắm điều khổ nạn
Gieo tóc tang bao nhiêu vạn sanh linh
Nhân vô minh gặt hái quả chẳng lành
Trước khảo đảo vì nhân sanh ngu muội
Chiến trống đổ gió Lọng Hoa Hồi
Cuộc biến thiên dẫn lối đến Thượng Nguồn
Có lọc lựa sàng sảy buổi Hạ Nguồn
Chọn giống tốt gây Tàn Dân Minh Đức
Nếu nay đã đến lúc
Lo gấp rút dọn mình
Khấp hoàn cầu rồi diễn cảnh điều linh
Có tận diệt nên văn minh vật chất
Nên nay Cha nói thật
Chọn toàn Phật Thành Tiên
Tự trình độ thánh hiền
Mỏi đủ duyên tuyển trạch

Thôi thì:

Nên dọn mình trong sạch
Lo kịp tách bên Mê
Lối cũ đường xưa đang chờ bước con về
Mau trở gót hồi quê cho kịp lúc

Thôi thì:

Đầu niên Cha chúc phúc
Một năm mới thăng hoa
Đèn trí tuệ sáng lòa
Soi bước đi vững chắc
Rạng vùn, bồi âm chất
Lo dọn sức đi thi
Nay đã đến khoa kỳ
Ban tên ghi Bảng Hồ

Cha có đôi lời với tất cả các con trong năm tới
Cha ban ơn...

12 Tháng 3 Năm 1982.

PALAWAN TÀI NGUYÊN KHANG NGON
 TIEN THONG HUYNH DE THIEN CA CHIEU HOA
 CUNG CHUNG TIEN BUC CHUNG NHA
 CHO TATI MO DAT TAO HOA THONG YEU
 PHAN RA GIAC PHAI NHIEU DIEU
 CHUNG QUI CUNG MOT LY SIU CUA TATI
 TATI HOA THE XAC KHO RAI
 HOC MINH DAT DAO HOC LOI ANH NHOA
 DIEN THONG NAYEN LY SANH TON
 TONG TA CO SAN ON TON DUNG XAY
 BE TRON SANG SUOT LA THAY
 THONG YEU VO TAN DUNG XAY DAO DAT
 DUNG XUAN THU HA LU THAI
 HOA TAN NONG LAM DO TRAI AN BAN
 TU DAT QUO DAO CHUYEN SANG
 SIA MINH TIEN HOA MOI AN TATI HOA
 TU TU XA LANH A O N
 TRAI VE THAM LINH TRAM DON DAT TATI
 HOA CUNG THIEN DIA LIEN THAM
 GIOC MAM TAM DAO TU THAM TIEN LEN
 CAN KHON VU. TRU VIENG BEN
 HOA TA SANG SUOT CHANG QUEN CHO TATI
 NHA THO GIU LAY THANH LOI
 CHUA CHIEN CUNG VAY CHANG RAI LU TU
 THAM THIEN DEP LOAN TRAM NGU
 TAM BINH SANG SUOT DEP MU DEP ME
 CAN KHON VU. TRU VIENG XE
 TRONG TA LU DAT AMIEN BE GIAC THANG
 NUC LIA GIO DAT HOA CONG
 QUI KHONG THAM TRUC RO LOI TATI CAO
 THE GIAN CHUYEN HOA MUON MAU
 QUI HOI DAT DIEM KET TAN VE QU
 BIET MINH QUI TRONG CHANG CHA
 QUI KHONG THE TANH IUNG VE NGUON CAN
 MOI NGUOI PHAI LANH MOT PHAI
 SIA MINH TIEN HOA MO TANG CAN GIO
 HOC HOA CUNG HOC CUNG GIOU
 TAM LINH SANG SUOT TRUC SAU DUNG HOA
 CON TRAI CHA CO MOT CHA
 CON DAT CHA RA PHAN RA NHIEU DUNG

TAO THANH MUA HANG VOI SUEG
 THONG YEU CHANG CO TAO DUNG CHA TRAM
 CHANG CON DIU TIEN EM ANH
 GIAC AN GIU CUNG TATI THANH BAT NHOA
 TRAM LONG TAM TOI GIAC HOA
 TU MINH TAO BINH DUNG ON HAT TATI
 ANH NUNG DANH NHIEU O DAT
 TAM LA MA QUI THUYET LOI THAT CHON
 SAN KEN SAN TRONG MUA DAT
 HAT RAI CUNG VAY VAY HUA TOI TAM
 TU THIEN PHAI RO PHAI CHON
 PHUC HOI TATI LU MO TAM CAN GIO
 RO MINH RO HO SUOT DAT
 BAN XE TIEN HOA CHANG CHON ANH TA
 TU MINH KHAI TRIEN LU HOA
 CHUA LO NGON CANH TA LA CHUA TAM
 BINH TAM SANG SUOT LU TAM
 CHUA HOA MUON LOI CHA LA NGON LAI
 TU CHO THANH LINH MUI TATI
 PHAI ME PHAI CHA CHA NHAY THANG HOA
 CHANG CON LOAN DUNG TA BA
 QUI HOI QUI VAY MOI LA NGUOI NGON
 LY GIA DON SANG MOI DAT
 GIOC NAYEN TIEN HOA CHANG NANG CHA AI?
 CAN XIN NGUYEN NIEM HOAI HOA
 KHONG LU SAO TIEN LAY AI GIU MINH
 THO THAM THON THO CAC HINH
 TIEN THONG SAN CO SAO MINH KHONG XAY
 TRAI DUA BE KHO HONG NAY
 SONG TRONG LON HUP LU DAT TAM THON
 LAM KHI DAT DAO CHANG CAN
 LIU MINH TAO KHO KHO LAI DAT NOI
 LUAT SANH TRAI LU CUA TRAI
 CHUA NGUOI KHONG GIU LOI GIA TAM
 CUNG LU LAI THAY MINH LAM
 GIAT MINH KHONG BIET CU TAM GIA CHON
 TRONG TA CO SAN MUON DUNG
 IUNG VE THAM NHE LU LUONG LU OI
 LOI VUNG DANH THEC NHU DAT
 THEC HINH LA CHANG TAM THI MOI AN
 DAT THAY THAY DAT NHIEU MANG
 TAM THANH TIEN TRIEN THON DUNG CU DAT. /

Linh Bui
 Luong Si Hoi

ĐÔI LỜI CỦA MỘT SINH VIÊN TRONG CÁN-KHÔN VŨ-TRƯ

Tôi còn thờ một hơi, còn nói một lời, còn ăn, còn uống, còn viết được một chữ nào thì xin gói tất cả vào sự tiến trình của đời sống hiện tại. Bài vở, kinh sách mà tôi đã học trong thời gian qua thật là hữu ích cho tôi, thật vô cùng quý báu cho Phạm-Ngã. Tôi công cao ngạo mạn, tham lam ích kỷ, tự cho mình là hay, tự cho mình là tài giỏi. Nhưng cái đó đã trói buộc tôi, đã đục khoét tôi. Chúng là những con vi trùng, đã làm chủ bản-ngã, tôi chỉ biết vâng lệnh và thi hành theo chúng. Sự kính sợ đã đến tột cùng, sự thèm khát tự do đã trưởng thành. Tôi phải lia bỏ và xa cách chúng. Càng lia bỏ, càng muốn xa lánh, thì tôi càng bị sức hút của chúng làm tôi điên đảo.

Những sách vở của trường đời, của khoa-học hiện đại, những kinh nghiệm văn minh của đời sống này không giúp được tôi. Cái bệnh nan y này biết tìm đâu ra thuốc chữa? Biết tìm đâu ra vị lương y?

Tôi đi tìm thuốc để trị bệnh, tìm thầy để xem mạch đã bao năm tháng mỗi mòn, mà thuốc đâu chẳng thấy, còn lương y thì biến biệt phương nào. Căn bệnh mỗi ngày một bộc phát, nỗi đau đớn xót xa đang ăn sâu vào xương tủy. Tôi lo sợ, sống trong sự phập phồng, sống trong sự chấp chôn của ào ạt. Tôi sống trong trạng thái hoang mang của tình đời, của bệnh đời thay đen đổi trắng. Tôi sống mà không làm được gì ích lợi cho tôi thì nói làm gì đến nhân quần xã hội. Cái sống, cái chết tôi không biết từ đâu đến, cũng như chúng bệnh này chẳng biết phát nguồn từ đâu và sẽ đi về đâu? Tôi tự đặt cho tôi nhiều câu hỏi mà không sao trả lời được. Tôi đã tự làm khổ lấy tôi, đã tự mình khóa chặt lấy mình trong tâm tôi. Tự đem đến cho tôi nhiều khúc mắc nan giải. Biết bao nhiêu bài toán khó ở trường, biết bao nhiêu câu hỏi tôi đã vượt qua, biết bao nhiêu lần đỗ đạt, biết bao nhiêu sự vinh quang, biết bao nhiêu tiền của, quyền hành. Tại sao những thứ đó không giúp gì cho tôi được? Tôi có xứng đáng để mang cái thân xác này không? Tôi có xứng đáng để mang cái trí khôn này không? Tôi có xứng đáng để hít cái dưỡng khí này không? Tôi mang thể xác này để rồi tự hủy hoại nó, biến nó từ trạng kiện đến già nua, ốm yếu. Tôi mang cái trí khôn này để biến thành trí ngu, hít dưỡng khí để biến thành độc khí. Tôi đã sử dụng những cái cần thiết hữu dụng để biến chúng thành vô ích phế thải. Những đức vọng thấp hèn, tôi chỉ biết che mà không tìm ra được cái lợi ích của nó. Tôi sống trong sa đọa mà không biết tại sao người ta lại gọi tôi là sa đọa. Tôi sống trong sự già đời mà không tự tìm hiểu tại sao tôi lại đời gian. Cái sa đọa đời gian đó từ nó có nghĩa gì không? Hay tôi đã tự tọ màu, phết son, điểm phấn để cho nó trở thành đời gian sa đọa. Tôi nhìn lại gương mặt tôi, nét phong sương của trần tục phủ đầy. Hai con mắt giờ đã mờ như những áng mây che. Hình ảnh lung linh sắc sắc mờ mờ. Sự đen tối của bóng đêm đã bắt đầu chấp choạng. Những giọt nước mắt từ từ lăn chảy. Hai hàm răng cắn chặt vào nhau tê cứng. Lưỡi đã bắt đầu co rút, sự nghẹn ngào đã trào ra qua ý tưởng. Tôi nghe toàn thân run rẩy. Hai hàng nước mắt lại bắt đầu chảy mạnh. Hai bờ môi lại bắt đầu mấp máy. Tôi cảm thấy mặn. Lần đầu tiên tôi uống được nước mát, lần đầu tiên tôi biết nó mặn. Cái mặn mà này tại sao tôi không biết hưởng từ trước, để đến giờ này khi cơn bệnh hoành hành, khi thể xác đã rã rời, tôi mới thấy được nó. Tôi mới thấy thân được thì miệng không còn mở được, nước mắt đã khô khan, mũi vị mặn biến thành cay đắng. Tôi thấy không còn sự cảm xúc của giác quan. Sự thấy này biết bày tỏ cùng ai, cái nhớ nhen này biết nương tựa cùng ai trong căn-khôn rộng lớn? Có mấy ai hiểu những gì tôi đang khóc và có bao nhiêu người đang cười vào sự khổ khạo của tôi?

Hỏi những ai đã mang một chứng bệnh như tôi. Hỏi những ai đang bị hoành hành vì Tham, Sân, Si, Hi, Ngộ, Ai, Ô, Dục. Hỏi những ai đó, hãy cùng nhau trị liệu, thân được đang ở trong chúng ta. Chỉ vì hoàn cảnh đây đưa nên sắc mới sanh tình nên tình mới sanh khổ. Nhưng chúng ta quên rằng cái Ý. Trung tâm là Ý mà xung quanh là năm cửa Nhân, Nhi, Tỷ,

Thiệt, Thân. Khi Ý chuyển thì các cửa mở, thì Lục Trần mới xâm nhập tạo ra lục thức, rồi sanh biến mọi bệnh tật tai ương. Ôi! Biết bao nhiêu chuyện buồn đau vui sướng, biết rồi không, rồi sanh ra động loạn. Thì đây là cái phương pháp trị liệu của riêng tôi: ý chí vô cùng, sự thông minh đến vô lượng vô biên, dẹp tất mọi ngọn lửa ham muốn thấp hèn, cố vững chí tiến lên, cố bền tâm đi thêm bước nữa. Gại gạc nếu có đâm phải thì hãy nhổ lấy nó ra, đứng nhìn vết thương đang rỉ máu mà than với khóc rồi chậm trễ, rồi tiếc thương.

Hỡi các bạn! Nếu chỉ có Soi Hồn, Pháp Luân Thiên Dinh mà đắc được đạo, mà ngộ được pháp, mà thông suốt âm-đương thì chúng ta không còn ngồi đây nữa, và Thượng Đế sẽ giải tán loại người. Cái pháp chỉ là một phương tiện, còn ý chí chúng ta là cứu cánh. Thiếu ý chí chúng ta sẽ bị sa ngã, mê loạn, thiếu phương pháp, chúng ta sẽ đi lầm đường lạc lối. Cho nên hai thứ đó phải hỗ trợ cho nhau, phải nương tựa cho nhau, một trong hai mất đi thì chúng ta hãy còn ngụp lặn trong bến Mê, trong tối tăm. Con bệnh sẽ gia tăng, thần kinh sẽ động loạn nếu chúng ta thiếu một trong hai thứ. Nhưng thưa các bạn cánh cửa lâu ngày lâu năm không mở khi được mở thì tiếng động sẽ kêu. Tiếng động đó cần có cho sự mở cửa. Chúng bệnh nan y này cần có, cơn mê này cần có, động loạn này hữu ích khi chúng ta biết dùng nó. Chúng ta dùng con dao sắc bén để đương đầu với nghịch cảnh, hãy quay mũi dao đó lại tư đâm chúng ta, tự sát chúng ta. Tất cả chỉ do ta quyết định. Càn-Khôn rộng lớn, ý chí vô cùng, xác thân hữu hạn. Tôi sắp xếp những hàng chủ này như đã tự sắp đặt cho đời mình một hướng đi. Nhưng dù nó là bất minh là kém cỏi, thì nó vẫn là sự sắp xếp của tôi. Tôi xin chân thành gửi đến các bạn lời chào thương yêu và đức độ của chính tôi và chính bạn.

San Jose, ngày 25 tháng 3, 1982

Nguyễn-Thái-Hung

CHƯƠNG TRÌNH MỸ DU ĐẾN CÁC TỈNH CỦA THẦY TÂM

Ngày 5/6/82	Seattle, Washington T.V.Tánh: (206) 455-5519
Ngày 12/6/82	Portland, Oregon K.V.Cúc: (503) 245-3645
Ngày 20/6/82	San Jose: V.D.Mãn: (415) 965-9630
Ngày 29/6/82	Los Angeles T/D Inglewood: (213) 827-0430 L.V.Lạc: (714) 962-4427 Đại Hội Vô-Vi và khánh thành T/D Pomona (N.M.Tâm: (714) 594-3730) vào 3,4,5 tháng 7/82 tại Los Angeles
	Ngày 18/7/82 Kane Ohe, Hawaii N.V.Chí (808) 239-6916
Ngày 31/7/82	Về lại Los Angeles (1 tuần)
Ngày 8/8/82	Dallas, Texas N.L.Hai: (214) 484-5855
Ngày 22/8/82	Houston, Texas T.Hòa: (713) 392-6213
Ngày 5/9/82	St. Paul, Minnesota B.D.Long: (612) 222-4615
Ngày 12/9/82	Thầy về lại Montreal

Bỏ túc chi tiết về đại-hội Vô-Vi Hai-Ngoại: Yêu cầu quý bạn đạo định tham dự xin ghi tên tại mỗi thiên đường địa phương hoặc gửi thẳng về cho ban tổ chức trước ngày 1/6/82:

T/D Fountain Valley
10237 Falcon Avenue, Fountain Valley, CA 92708
Tel: (714) 962-4427

Xin ghi rõ hàng máy bay, số chuyến bay và ngày giờ đến và đi, địa chỉ và điện thoại, số người đi chung tới gửi chương trình chi tiết và thông báo trước tên, địa chỉ của bạn đạo phát tạm đón rước, mới lưu lại nhà vv... Xin lưu ý, một số hãng máy bay có thể có giá đặc biệt khi giữ chỗ sớm.

Thông tin: Ngày 2/5/82 tại Culver City, Đê-tài về Thái Ất toán áp dụng trong việc điện giải kinh tế đối với tương lai nhân loại do tiến sĩ Trần Văn Mai thuyết trình. Xin mời các bạn đạo tham dự.

Montreal, ngày 26 tháng 03 năm 1982

Cuộc hành hương bắt đầu sáng vach, tình thương huynh đệ tỵ mọi khắp năm châu bắt đầu quy tụ, trong ý thức thương yêu và xây dựng.

Tôi ước mong rằng các bạn nên công hiến những gì mà các bạn đã thành đạt được trong giây phút công phu hằng tuần mà các bạn đã được tương ngộ, tự thức và phá mê phá chấp.

Nam Phụ Lão Âu đồng hành trong thức vùn, bồi và xây dựng, đối xử trọn niềm tin bình đẳng nối liền trong ý chí vô cùng của THƯỢNG-ĐẾ.

Các bạn nên tự mở rộng cửa ra để đón nhận và nghiên cứu sự quân bình của Thanh và Trước, có kích động thì mới có tiến hóa, bình tâm để phán xét lời hay ý đẹp, bất cứ từ đâu đến hay từ trong ý tưởng, trọng lãnh xuất phát. Hầu xây dựng thành một khối an bình trên mảnh đất phù sanh này, chỉ có loài người mới thật sự có khả năng làm điều này.

Chúng ta không nên mượn bất cứ lý do thiếu căn bản hòa hợp mà tự tạo sự bất mãn cho chính mình.

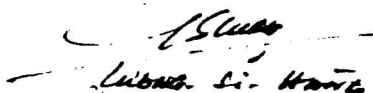
Tình Thương và Đạo Đức là tiêu chuẩn tiến hóa vô cùng và xoa dịu tất cả mọi nghịch cảnh và đau thương, muốn có sự kết quả tốt đẹp thì không bao giờ vắng nó được.

Những lời hay ý đẹp hay bất cứ sự phản kích nào mà các bạn đã và đang đóng góp hằng tuần đều là xây dựng và tiến hóa cả.

Học thì phải hành, chịu hành thì sẽ được tiến.

Kính chúc các bạn tâm thân an lạc, thường tri tự giác.

Kính bái,

Luong Si-Hung